

РЕШЕНИЕ

№ 1663

гр. София, 05.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 19-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: С. П. Г.

при участието на секретаря П.М. Г.
като разгледа докладваното от С. П. Г. Административно наказателно дело № 20251110202192 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл.72, ал.4 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и е образувано по жалба на А. С. Б., чрез адв. С. П. - САК срещу Заповед за задържане №4332зз-382/16.09.2024 г., издадена от полицейски служител при Отдел „Пътна полиция“ (О „ПП“) - Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) – мл. автоконтрольор В. И. Н..

С жалбата се оспорва се компетентността на издалия я полицейски орган. Твърди се, че заповедта не съдържа фактически и правни основания за задържането, поради което е нарушено правото на защита на жалбоподателката да разбере причините за задържането. Оспорва се, че е била налице законосъобразна процедура по задържането на лицето, а именно съпричастност към извършване на престъпление и същото е произволно по смисъла на чл.5, §1 от ЕКЗПЧОС. Явява се несъответна на целта на закона и с това е нарушен принципа за съразмерност по чл.6 от АПК. Не ставало ясно каква е необходимостта и пропорционалността на задържането на лицето, което е пострадало при ПТП и до преди 4 часа е било в безсъзнание – състояние, което се квалифицира като разстройство на здравето, временно опасно за живота. Моли се за отмяната ѝ като незаконосъобразна, издадена в

противоречие с материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. Претендират се разноски.

Процесуалният представител на жалбоподателя по същество поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Не се претендират разноски.

За издалия атакуваната заповед, в съдебно заседание се явява представител, който по същество пледира за потвърждаване на издадената заповед за задържане като законосъобразна и правилна. Твърди се, че е издадена от компетентен орган при спазване на административнопроизводствените правила и към онзи момента са били налице данни за извършено престъпление, каквото е изискването на чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР. Прилагат се писмени бележки с развити основания по същество. Претендират се разноски.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните по делото доказателства:

На 16.09.2024 г., докато жалбоподателката управлявала служебен лек автомобил марка „Шкода“, модел „Сити гоу“, с ДК ***** в гр. София, стар околоръстен път, на 100 метра от бул. „Б*****“, попаднала в обхвата на полицейско преследване с подадени данни за нелегален превоз на мигранти на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А6“, с ДК №***** от полицейските служители К***** С***** и С***** С*****, дежурен автопатрул по това време. Подаден бил сигнал от полицейските служители към преследвания автомобил, но същият ускорил и не спрял, променял посоката си, движел се на зиг-заг, след което причинил ПТП с управлявания от жалбоподателката лек автомобил около 17:50 ч. в гр. С***** стар О***** на 100 метра от бул. „Б*****“, която се движела в трафика. Двата автомобила спрели. Жалбоподателката загубила съзнание, тъй като удара, който понесъл нейния автомобил отзад тя ударила главата си във волана или в предното стъкло. На място за употреба на алкохол били тествани двамата водачи, чиито проби били отрицателни. Жалбоподателката била транспортирана до УМБАЛ Св. А.“, където била прегледана, назначени и извършени й били кръвни изследвания, рентгенография на гръден кош и компютърна томография на глава. Била освободена от болничното заведение в 20:55 ч. В 21:02 ч. жалбоподателката била тествана за употреба на наркотични вещества с техническо средство Дръг тест 5000 в сградата на болничното заведение от дошъл на място екип, който тест отчет положителен

резултат за опиати. Издаден ѝ бил талон за изследване във ВМА. Дала биологични проби за кръв и урина в 22:05 ч. във ВМА.

Спрямо жалбоподателката е била издадена Заповед за задържане, изведена с №4332зз-382/16.09.2024 г., издадена от полицейски служител при О „ПП“ - СДВР – мл. автоконтрольор В. И. Н. на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, с вписано основание: „данни за извършено престъпление – управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено по надлежен ред – във вр. с чл.343б, ал.3 от НК“. В нея е посочено, че лицето е задържано на 16.09.2024 г. в 21:04 ч. в помещение за временно задържане в 05 РУ-СДВР. Същата е връчена надлежно срещу разписка на жалбоподателката и е налице подпис срещу задържано лице. Заедно със Заповедта е изготвен и протокол за обиск на лице, като са иззети и описани вещи. Жалбоподателката е посочила, че няма възражения и подписал разписката под протокола. На жалбоподателката ѝ е била предоставена и декларация за правата на задържаното лице срещу подпис, връчена му на 16.09.2024 г. Същата е посочила, че не желае адвокатска защита по негов избор и за негова сметка или служебен по Закона за правната помощ, както и е направила отказ от другите предоставени ѝ права.

Съставен бил срещу жалбоподателката акт за установяване на административно нарушение с правна квалификация на нарушението по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, като административната преписка е прекратена с мотивирана резолюция №24-4332-М002407, поради наличие на данни за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 от НК. Срещу жалбоподателката била издадена и Заповед за принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.„б“ от ЗДвП №3304/16.09.2024 г.

Образувано било досъдебно производство, по което била назначена и изготвена токсикохимична експертиза. От заключението по същата се установява, че в биологичните проби от кръв и урина на жалбоподателката е установено присъствие на кодеин, както и лекарствените вещества лидокаин, парацетамол, метамизол и салицилати. Като едновременно присъствие на посочените вещества води до извод у експертите, че изследваното лице да е употребило ацефеин, за което е съобщило при вземане на медицинските проби и е отразено в протокола. Като посочените лекарствени вещества не са психоактивни и не се класифицират като наркотични, съгласно Наредбата за

реда за класифициране на растения и вещества като наркотични към ЗКНВП.

С постановление от 24.09.2024 г. на СРП е прекратено наказателното производство, като се сочи, че липсва субективната страна на деянието по чл.343б, ал.3 от НК, тъй като сочените в експертизата лекарствени препарати се продават свободно в аптечната мрежа.

Установява се от удостоверение рег. №513р-99477/01.10.2024 г. на началник 01 сектор към отдел „Човешки ресурси“ при СДВР, че съгласно Заповед №513з-9815/13.09.2024 г. на директора на СДВР младши инспектор В. И. Н. е назначен на длъжност „младши автоконтрольор“ II степен в 02 група на 02 сектор „Пътен контрол и осигуряване на мероприятия“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, която длъжност изпълнява и към момента.

При така установена фактическа обстановка, настоящият съдебен състав стига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално **допустима**, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорване, като разгледана по същество е **основателна**, поради следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – полицейски орган по смисъла на чл.57, ал.1 от ЗМВР, съгласно правомощията му, заложили в разпоредбата на чл.72, ал.1 от ЗМВР. Издадена е в предвидената в чл.74, ал.1 от ЗМВР писмена форма и има изискуемото по чл.74, ал.2 от ЗМВР съдържание. Посочено е и правното основание за издаването □, а именно по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, която норма предвижда, че основанието за издаването е срещу лице, „за което има данни, че е извършило престъпление“. Посочени са фактическите и правни основания за задържането на жалбоподателя в оспорваната заповед: „данни за извършено престъпление във връзка с чл.343б, ал.3 от НК“.

Но следва да се посочи, че полицейското задържане не може да е произволно, то следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигане на законовата цел. Като в тази насока е Решение №9425/2016 г. на ВАС по админ. д. №3914/2015 г. Издадената заповед по ЗМВР задължително следва да е обоснована с конкретни факти, които да сочат връзка между задържания и конкретното извършено правонарушение, както и задържането му да е съобразено с целта

на закона.

Като тази ПАМ е с превантивна функция. В случая е налице нарушение на чл.5 от ЕКЗПЧОС. В първата точка на чл.5 от ЕКЗПЧОС са изброени хипотезите, при които ограничаването на личната свобода е допустимо, като изброяването е изчерпателно и поради това следва да се тълкува ограничително. Разпоредбата на чл.5, т.1 от ЕКЗПЧОС изисква на първо място задържането да е законосъобразно, което включва условието да бъде спазен редът, посочен в националния закон, като такъв ред е разписан в ЗМВР, а именно чл.72 и сл. от същия. Като в процесния случай са били налице осъществявани действия по разследване по подозрение за извършено престъпление, установяващи съпричастност към деянието, което се сочи в процесната заповед. Съдът приема, че единственото изискване на една наложена принудителна административна мярка по ЗМВР – фактическо задържане на лице е същата да съответства на закона и неговата цел – да предотвратява извършването на престъпления и да ги разкрива по установения от закона ред, респективно да възпрепятства тяхното неразкриване с оглед укриване на доказателства, оказване на въздействие върху свидетели и др. от страна на лицето, което предстои да бъде задържано или вече е задържано. Но в случая с оглед конкретните факти се стига до извод, че не са били налице основания за пропорционално ограничаване на правата на задържаното лице, което по доказателствените данни, изведени от образуваното ДП от съответен доказателствен източник, има вероятност да бил или е действително съпричастен към престъплението, което следва да се разкрие от органите на МВР. Това е така, доколкото установяването на употребата на „опиати“ е станало часове след ПТП-то, в което жалбоподателката е пострадала, със загуба на съзнание и след извършване на изследвания на същата. Не са били налице каквито и да е данни, че конкретното ѝ задържане след медицинските данни за състоянието ѝ, непосредствено след освобождаването ѝ от болничното заведение, ще е с цел предотвратяване извършването на престъпления от същата, респективно да възпрепятства разкриване на такива, както и с оглед укриване на доказателства, оказване на въздействие върху свидетели и др. Предвид което изначално задържането на Б. е незаконосъобразно. Не е спазено изискването на чл.5, т.1, б. „с“ от ЕКЗПЧОС, а именно: „с цел да се осигури явяване пред компетентния, съгласно закона орган, по обосновано подозрение за извършено

престъпление, или когато задържането обосновано може да се смята за необходимо, за да се попречи на лицето да извърши престъпление или да се укрие, след като е извършило престъпление“. Такива индиции по преписката липсват.

На следващо място не са налице изискуемите предпоставки, предвид, че целта на задържането е да се попречи на задържаното лице да се укрие или да извърши друго престъпление. По делото не се установи, че е имало данни за укриване от страна на жалбоподателката или данни, че може да извърши престъпление. Поради което при задържането е следвало да бъде съобразено дали е налице обективна необходимост от прилагане на такава принудителна административна мярка (ПАМ). Като тази ПАМ е с превантивна функция, а именно цели да се попречи на конкретното лице да извършва престъпления и да се укрива. Касае се необходимост от мярка за намаляване на интензитета от опасностите, които крие едно лице, което в процесния случай не е налице.

Като в случая задържането на жалбоподателката с атакуваната полицейска заповед не допринася за постигане на целите, посочени в закона и съставлява необоснован акт на неоснователна принуда върху жалбоподателката, която е била в тежко здравословно състояние след ПТП-то, чрез лишаването ѝ от свобода, което противоречи на същността и предназначението на принудителните административни мерки, каквито са заповедите за задържане. Като всяка ПАМ задържането за срок от 24 часа налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Мярката по чл.72 от ЗМВР, в зависимост от конкретния случай, би могла да има превантивен или преустановителен характер и се предприема било с цел да се предотвратят вредните последици от извършено престъпление, било за да осуети прикриването на престъплението, както и с цел започване на разследване срещу вероятния извършител. В случая от доказателствата по делото по никакъв начин не може да се определи, че целта за издаването на оспорената заповед и постановеното с нея задържане е била правилна и законосъобразна при наличните данни.

Предвид което оспорената заповед макар и издадена от компетентен орган в кръга на службата му, не е съобразена с предпоставките, посочени в чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, които се установи, че не са налице, както и с целите предвидени в ЗМВР, а именно ограничението и последиците да са

пропорционални на засегнатото право на свобода и сигурност, което е залегнало в разпоредбите на чл.6, ал.1 от АПК и чл.107 ЗМВР, а и същата се явява несъобразена с чл.5, т.1 от ЕКЗПЧОС, поради което се явява незаконосъобразна. С оглед на което жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а атакуваната заповед следва да бъде отменена.

С оглед изхода на производството се следва присъждане на разноски в полза на жалбоподателката, но доколкото такива не се претендират, видно от пледоарията на нейния процесуален представител по същество, не следва да й бъдат възлагани в нейна полза такива.

Ето защо и на основание чл.72, ал.4 от ЗМВР Софийският районен съд, наказателно отделение, деветнадесети състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. С. Б., Заповед за задържане №4332зз-382/16.09.2024 г., издадена от полицейски служител при О „ПП“ - СДВР – мл. автоконтрольор В. И. Н., с правно основание чл.72, ал.1 т.1 от ЗМВР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда Административнопроцесуалния кодекс пред АССГ в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

Съдия при Софийски районен съд: _____